

Szegedi Ítéltábla

**Az ügy száma:
Pf.II.20.175/2024/5.**

**Kijavító végzés Pf.II.20.175/2024/7. szám alatt
található !**

A felperes:

(felperes neve) (címe.)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Kozeschnik és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Kozeschnik Bálint; iroda címe.)

Az alperesek:

I. r. alperes neve (címe.) I. rendű

(II. r. alperes neve) (lakcíme) II. rendű

(III. r. alperes neve) (cím.) III. rendű

Az I. és a III. rendű alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Sándor Csaba ügyvéd (ügyvéd címe)

A II. rendű alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Imre Norbert ügyvéd (ügyvéd 3. címe)

A per tárgya:

szerződés érvénytelenségének a megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Kecskeméti Törvényszék 9.P.20.498/2021/107.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

I. rendű alperes, 9.P.20.498/2021/108.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését megváltoztatja és a felperes keresetét teljes egészében elutasítja.

Mellózi az elsőfokú ítélet ingatlanügyi hatóság megkeresésére és az I. rendű alperes illetékfizetésre kötelező rendelkezését.

A felperes által fizetendő eljárási illetéket 1 500 000 (egymillió-ötszázezer) Ft-ra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 2 540 000 (kettőmillió-ötszáznegyvenezer) Ft elsőfokú és 698 000 (hatszázkilencvennyolcezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az államnak a NAV illetékbevételi számlájára az esedékesség napjáig fizessen meg 2 400 000 (kettőmillió-négyszázezer) Ft másodfokú eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség az ítélet meghozatalát követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes és az I. rendű alperes 2004. (.....) napján kötöttek házasságot, amely mindkettejük második házassága volt. Életközösségük 2021. (.....) hónapban, közelebbről meg nem határozható időpontban szűnt meg.

[2] A házastársak 2004-ben megvásárolták a (ingatlan 1. címe) szám alatti ingatlant, amelyben $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban szereztek tulajdonjogot. Az ingatlant felújították, majd 2007. április 17-én 19 millió forintért eladták. A vételárból került kiegyenlítésre az ingatlan megvásárlásához igénybe vett pénzügyi hiteltartozás még fennmaradt kb. 9 400 000 Ft összege.

[3] A 39226/2/2007. 08.24. számú határozat alapján a (ingatlan 2. címe, hrsz.-a) szám alatti ingatlan vonatkozásában az I. rendű alperes 1/1 arányú tulajdonjoga került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba. Az ingatlan tulajdoni lapjára 2008. szeptember 29. napján önálló zálogjog került bejegyzésre a (X) Kereskedelmi Bank Zrt. javára 104 209 CHF kölcsönösszeg és járulékaik erejéig. A 2011. november 9. napján kelt kölcsönszerződés alapján a perben nem álló (személy neve) 67 000 euró kölcsönt nyújtott az I. rendű alperesnek az ingatlan tehermentesítése érdekében, amelynek biztosítékeként az ingatlanra jelzálogjogot alapítottak a kölcsönadó javára. A pénzügyi javára bejegyzett zálogjog 2011. november 8. napján az ingatlan tulajdoni lapjáról törlésre került.

[4] Az életközösség fennállása alatt 2005-2017. közötti időszakban kötött adásvételi szerződésekkel ugyancsak az I. rendű alperes kizárólagos tulajdonaként kerültek bejegyzésre a (település neve) belterület (22 db ingatlan hrsz.-a) hrsz.-ú, valamint a (település neve) külterület (ingatlan hrsz.-a) hrsz.-ú ingatlanok.

[5] Az I. és a II. rendű alperesek 2021. február 12. napján kölcsönszerződést kötöttek, amely szerint a II. rendű alperes 60 millió forint kölcsönt nyújtott az I. rendű alperesnek abból a célból, hogy az I. rendű alperes (személy neve) felé fennálló 67 000 euró, (édesapa neve) (az I. rendű alperes édesapja) felé fennálló 20 millió forint és (sógor neve) (az I. rendű alperes

sógora) felé fennálló 10 millió forint összegű tartozást rendezze. Megállapodtak abban, hogy a kölcsön fedezetül külön okiratba foglaltan jelzálogjogot, illetve elidegenítési és terhelési tilalmat alapítanak az I. rendű alperes tulajdonként nyilvántartott ingatlanokon. Az I. rendű alperes kötelezettséget vállalt a kölcsönösszeg 30 napon belül történő visszafizetésére azzal, hogy ezen időszak alatt a fedezetül szolgáló ingatlanokat értékesíti és azok vételárából egyenlíti ki a tartozást. A felek a jelzálogszerződést ugyanezen a napon megkötötték, a II. rendű alperes jelzálogjoga 2021. február 12. napjával bejegyzésre került az ingatlan-nyilvántartásba.

[6] Az I. rendű alperes a 2021. február 12-én kelt átvételi elismervény szerint (személy neve) felé fennálló tartozást visszafizette, aki egyidejűleg hozzájárult jelzálogjogának törléséhez.

[7] Az I. és a II. rendű alperesek 2021. (.....) 2. napján adásvételi szerződést kötöttek, amellyel az ingatlanok tulajdonjogát az I. rendű alperes 60 millió forint vételár ellenében átruházta a II. rendű alperesre. Rögzítették, hogy a vevő a vételárat a felek között korábban létrejött kölcsönszerződésből eredő 60 millió forint követelésének beszámításával egyenlíti ki. A II. rendű alperes tulajdonjogát ezekre az ingatlanokra 2021. (.....) 2. napján bejegyezték az ingatlan-nyilvántartásba.

[8] Az I. és a II. rendű alperesek 2023. augusztus 28. napján – jelen eljárás alatt – az adásvételi szerződést felbontották, az ingatlanokon eredeti állapot helyreállítása jogcímén az I. rendű alperes tulajdonjoga visszajegyzésre került az ingatlan-nyilvántartásba. Az ugyancsak e napon kötött szerződéssel a II. rendű alperes a III. rendű alperesre engedményezte a kölcsönszerződésből fennálló I. rendű alperessel szembeni valamennyi követelését, és megállapodtak abban, hogy az ingatlanokra bejegyzett jelzálogjog illetve elidegenítési és terhelési tilalom a III. rendű alperesre átszáll, amely az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetésre került.

A kereset és az ellenkérelem

[9] A felperes megváltoztatott keresetében (87. sorszám) elsődlegesen az I. és a II. rendű alperesek között 2021. február 12. napján létrejött kölcsön- és jelzálogszerződés, valamint a 2021. (.....) 2-án létrejött adásvételi szerződés érvénytelenségének a megállapítását kérte jóerkölsbe ütközés jogcímén. Kérte az eredeti állapot helyreállítását és annak megállapítását, hogy a szerződésekkel érintett ingatlanoknak $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonosa. Kérte, az alpereseket annak tűrésére kötelezni, hogy az ingatlanok $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadára tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre, a III. rendű alperes javára bejegyzett jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom törlésre kerüljön.

[10] Másodlagos keresete szerint az I. és a II. rendű alperesek közötti kölcsön- és jelzálogszerződés vele szembeni hatálytalanságának és annak a megállapítását kérte, hogy az ingatlanok $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonosa. Kérte, a bíróság kötelezze az alpereseket tulajdonjoga bejegyzésének tűrésére. Kérte megállapítani, hogy az ingatlanokon alapított jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom az őt megillető tulajdoni hányadra nem terjed ki, és az alpereseket kötelezni annak tűrésére, hogy e jogok az ingatlan-nyilvántartásból törlésre kerüljenek.

[11] Harmadlagos kereseti kérelme az I. és a II. rendű alperesek közötti adásvételi, kölcsön- és jelzálogszerződés hatálytalanságának megállapítására irányult. Kérte, a bíróság kötelezze az I. rendű alperest 60 millió forint és ezen összeg után 2021. (.....) 2. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata megfizetésére.

[12] A másodlagos hatálytalanságra alapított keresete jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 4:50. §-át jelölte meg, a tulajdonjogának bejegyzésére jelzálogjog és elidegenítési, terhelési tilalom törlésére irányuló igényének jogalapjaként a Ptk. 5:37. §-ára, 5:183. §-ára hivatkozott.

[13] Tényállítása szerint az ingatlanok a házastársi közös vagyon körébe tartoznak annak ellenére, hogy azok kizárólagos tulajdonosaként az I. rendű alperes került feltüntetésre az ingatlan-nyilvántartásban, ezért az ingatlanoknak $\frac{1}{2}$ arányban ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonosa. Az I. rendű alperes szándéka az ingatlanok elidegenítésével a közös vagyon elvonására irányult. A vagyontárgyak közös vagyoni jellegéről a II. rendű alperes is tudott, illetve tudnia kellett, ezért rosszhiszemősége az ügylet kapcsán megállapítható. Tulajdonjoga házassági vagyontársaság jogcímén fennáll, ezért tulajdoni hányadának ingatlan-nyilvántartásban való feltüntetését a Ptk. 5:37. §-a alapján igényelheti. Hivatkozott arra is, hogy az ingatlanok együttes forgalmi értéke a szerződésben szereplő 60 millió forinthez képest legalább 120 millió forint. A harmadlagos kereseti kérelem tekintetében előadta, hogy a II. rendű alperessel szemben – az I. rendű alperes tulajdonjogának visszajegyzésével az eredeti állapot helyreállítására figyelemmel – annak tűrésére vonatkozó kérelmét, hogy az ingatlanokból végrehajtás útján kielégítést kereshessen, nem tartja fenn. Előadta továbbá, a III. rendű alperes az I. rendű alperes élettársa, aki nyilvánvalóan tudomással bírt arról, hogy a perbeli szerződések megkötéséhez az I. rendű alperes nem rendelkezett jóváhagyással.

[14] Kérte a felperes a perköltségben való marasztalását, amelyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM r.) alapján megállapítható ügyvédi munkadíjban számított fel azzal, hogy a jogi képviselő áfa fizetésére köteles.

[15] Az alperesek ellenkérelmükben valamennyi kereset elutasítását kérték.

[16] Az I. rendű alperes állította, hogy az érintett ingatlanok a különvagyonát képezik, ezért a felperes tulajdoni igénye alaptalan. Emellett hivatkozott arra, hogy a felperes a házastársi vagyontársaság megszüntetése iránti igény érvényesítése nélkül a II. rendű alperessel kötött szerződések hatálytalanságának, illetve érvénytelenségének megállapítására nem rendelkezik perbeli legitimációval. A harmadlagos keresetben érvényesített 60 millió forint megfizetése iránti igényt értelmetlennek tartotta. Megítélése szerint annak eldöntése, hogy tartozása fennáll-e, a házastársi vagyontársaság megszüntetése nélkül nem állapítható meg.

[17] A II. rendű alperes ellenkérelmében vitatta, hogy tudott az ingatlanok közös vagyoni jellegéről.

[18] A III. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a per tárgyát képező ingatlanok egészhez viszonyított $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetősége házastársi vagyontársaság jogcímén a felperes tulajdona. Rendelkezett az ingatlanügyi hatóság megkereséséről a felperes tulajdonjogának bejegyzése végett azzal, hogy az ingatlanok további $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetősége az I. rendű alperest illeti, az I. és a III. rendű alperest ennek tűrésére kötelezte. Az ezt meghaladó keresetet elutasította. Rendelkezett a perindítás tényének törléséről. Kötelezte a felperest és az I. rendű alperest az állam javára személyenként 750 000 Ft eljárási illeték megfizetésére. Marasztalta továbbá a felperest a II. rendű alperes 1 420 000 Ft+áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére. Megállapította, hogy a felek ezt meghaladó költségeiket maguk viselik.

[20] Határozatának részletesen kifejtett indokai szerint alaptalan a felperes elsődleges, a szerződés érvénytelenségére alapított keresete.

[21] A másodlagos kereset kapcsán rámutatott, a felperes állítja a házastársa által kötött szerződés tárgyát képező ingatlanok közös vagyonhoz tartozását, ezért a hatálytalanságra alapított kötelmi igény vizsgálatát meg kellett előznie a dologi jogi igény vizsgálatának. Megállapította, a felperes a tulajdonjog megállapítása iránti keresettel az általa megjelölt jogalap szerint az I. rendű alperessel szemben ingatlan-nyilvántartáson kívül szerzett tulajdonjog bejegyzése iránt érvényesített igényt, amelynek ténybeli alapja a házastársi együttélés alatt történt vagyonszerzés. Ezért a jogvita ezen részét házassági vagyoni szempontból értékelnie kellett, függetlenül attól, hogy a jelen perben nem a házastársi közös vagyon megosztása a per tárgya.

[22] Megállapította, hogy a perrel érintett ingatlanok vásárlására és az építkezésre az életközösség fennállása alatt került sor, ezért a Ptk. 4:40. § (1) bekezdése szerinti törvényi vélelem alapján azok a felperes és az I. rendű alperes közös vagyont képezik. A közös vagyoni vélelemmel szemben a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdése alapján az I. rendű alperesnek kellett bizonyítania azok különvagyoni jellegét. A lefolytatott bizonyítás eredményének értékelésével arra a következtetésre jutott, hogy az I. rendű alperes azt bizonyítani nem tudta.

[23] A peradatokból tényként állapította meg, hogy a felperes nem járult hozzá az I. és a II. rendű alperesek közötti szerződések megkötéséhez, azonban a hatálytalanság jogszabályi feltételeit (II. rendű alperes rosszhiszemősége) nem találta megvalósultnak.

[24] A harmadlagos keresetet szintén alaptalannak ítélte, rámutatva, hogy a felperesnek nem keletkezett kára az I. rendű alperes tulajdonjogának visszajegyzésére tekintettel.

[25] Nem látott lehetőséget a III. rendű alperes javára bejegyzett jogok törlésére sem.

[26] A per tárgyának értékét 120 000 000 Ft-ban határozta meg, a felperes és az I. rendű alperes pervesztességének-pernyertességének arányát azonos mértékűnek tekintve rendelkezett a perköltség és az eljárási illeték viseléséről. A II. rendű alperessel szembeni kereset alaptalansága folytán a felperest kötelezte a II. rendű alperes perköltségének a megfizetésére.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[27] Az I. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a felperes keresetének teljes elutasítását és a felperesnek a jogi képviselével felmerült perköltségében való marasztalását kérte azzal, hogy jogi képviselője általános forgalmi adó fizetésére köteles. Az elsőfokú ítélet anyagi jogi felülbírálatát kérte. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok téves értékelésével állapította meg a tényállást is, az így megállapított téves tényállásból tévesen jutott arra a következtetésre, hogy nem bizonyította a perbeli ingatlanok különvagyoni jellegét, és állapította meg azok házastársi közös vagyonba tartozását. Elemezte és ismertette az elsőfokú eljárásban meghallgatott tanúk vallomását, amely bizonyítja különvagyoni hozzájárulását és annak összegszerűségét, amelyből a vagyonszaporulat is levezethető.

[28] Tévesen vezette le az elsőfokú bíróság a pervesztesség-pernyertesség arányát és határozta meg azt 50 %-ban. A felperes a 120 000 000 Ft-os forgalmi értéket csupán állította, de semmivel sem bizonyította, ezért 60 millió forintnak kell tekinteni az ingatlanok értékét. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy több kereseti jogcímben bizonyult a felperes pervesztesnek. A felperes tehát túlnyomórészt pervesztes lett, ebből adódóan az I. rendű

alperest akkor sem lehet perköltségben marasztalni, ha a fellebbezéssel támadott ítélet változatlan maradna.

[29] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alpereseknek az IM r. 3. §-a alapján meghatározható ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségben való marasztalását kérte, amelyet 1 700 000 Ft-ban számított fel azzal, hogy a jogi képviselő áfa körbe tartozik. Hangsúlyozta, a perbeli ingatlanokat a házassági életközösség alatt szerezték, így a közös szerzés vélelme fennáll. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az I. rendű alperes nem tudta bizonyítani, hogy a vásárlás és az építkezés a különvagyonából történt. Emellett a fellebbezés több a Pp. 373. §-a alapján tilalmazott új tényállítást tartalmaz.

[30] Az elsőfokú bíróság a per tárgyának értékét és a pervesztesség-pernyertesség arányát is helyesen határozta meg.

[31] A II. rendű alperes ellenkérelmében a fellebbezés teljesítését nem ellenezte.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[32] A fellebbezés alapos.

[33] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – b) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. A fentiekből következően a másodfokú bíróság csak a fellebbezésben megjelölt eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértéseket, valamint a fellebbezési kérelem és ellenkérelem alapjául előadott tényeket vizsgálja. A Pp. főszabálya tehát a kérelemre történő felülbírálat, amely összhangban áll a fél fellebbezés tartalmi követelményeinek körében rögzítettekhez kapcsolódó rendelkezési jogával. Mindez nem jelenti azt, hogy a másodfokú eljárásban figyelmen kívül maradhatna a másodfokú bíróság által észlelt, de a fellebbezésben nem hivatkozott – a Pp. 379. §-ában és 380. §-ában szabályozott eseteket meghaladó – az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés. A Pp. 370. § (3) bekezdése értelmében, ha a másodfokú bíróság a fellebbezésben nem hivatkozott eljárási szabálysértést észlel, azt a felek tudomására kell hoznia a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetés mellett. Azt azonban a fél rendelkezési jogának érvényesülése érdekében csak a fellebbező fél kérelmére veszi figyelembe.

[34] Mindezek előrebocsátása után az ítéltábla rámutat arra, a felperes keresete látszólagos tárgyi keresethalmazat [Pp. 173. § (2) bekezdés]. A látszólagos tárgyi keresethalmazat esetén a felperes több keresetet terjeszt elő, és az egyes kereseteket nem külön-külön, egymástól függetlenül érvényesíti, hanem azok egymástól kölcsönösen függenek, vagy egymást kizárják. A felperes perbeli keresetei eshetőlegeseek. Eventuális kereset esetében az elsődlegesen megjelölt kereset alaptalansága esetére terjeszti elő a felperes a másodlagos, harmadlagos, stb. keresetét. A felperes keresetei elbírálásának sorrendjét a Pp. 170. § (4) bekezdése alapján megjelölte a tényállásban írtak szerint. Az elsőfokú bíróság ítéletében valamennyi keresetet vizsgálta, az ítéletének indokolásából kitűnően a másodlagos keresetet „részben” tartotta megalapozottnak. Az I. rendű alperes fellebbezése alapján a másodfokú eljárás tárgyát kizárólag a másodlagos keresetnek „részben” helytadó ítéleti döntés képezi a tárgyat.

[35] A felperes e keresete jogalapjaként a Ptk. 4:50. §-át jelölte meg, amely a házastárs hozzájárulása nélkül kötött szerződés joghatásairól rendelkezik. E rendelkezés szerint, ha a házastárs a másik házastársnak a közös vagyponra kötött szerződéséhez nem járult hozzá, és

hozzájárulását vélelmezni sem lehet, vagy a vélelem megdőlt, a szerződésből eredő kötelezettségeikért nem felel meg. A házastárs hozzájárulása nélkül kötött szerződés vele szemben hatálytalan, ha a szerződő fél rosszhiszemű volt, vagy ránézve a szerződésből ingyenes előny származott. Ha a másik házastárs a szerződést hozzátartozójával kötötte, a rosszhiszeműséget és az ingyenességet vélelmezni kell.

[36] A felperes a másodlagos keresetén belül önálló „kereseti kérelemként” terjesztett elő tulajdonjoga megállapítására, annak ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére és a III. rendű alperes javára bejegyzett jogok törlésére irányuló kérelmeket. E kereset azonban nem felel meg az annak jogalapjaként megjelölt Ptk. 4:50. §-ára alapított keresetnek. A Ptk. 4:50. §-a szerinti, a szerződő harmadik személy fél helytállási kötelezettsége a további törvényi feltételek (rosszhiszeműség, illetve ingyenesség) bármelyikének bizonyítottsága esetén a fedezetelvonás általános kötelmi jogkövetkezményeinek az alkalmazását vonja maga után. A felperes keresete arra irányulhat, hogy a bíróság a szerző felet igényének a megszerzett vagyontárgyból való kielégítésének tűrésére kötelezze [Ptk. 6:120. § (3) bekezdés]. A szerződés fedezetelvonó jellegére alapított hatálytalanság jogkövetkezményeként dologi jogi igény nem érvényesíthető. A felperes keresetének következetlensége (jogalap és a petitum ellentmondása) elvi szinten felveti a Pp. 237. § (1) bekezdése szerinti anyagi pervezetés szükségességét. Lényeges azonban, mellőzhető az anyagi pervezetés azokban az esetekben, amikor a jogi képviselővel eljáró fél ellenfele rámutatott egy nyilatkozat hiányos, homályos vagy ellentmondó voltára, vagyis a kérdéses hiányosság ismert. Jelen perben az I. rendű alperes ellenkérelmében – tartalmát tekintve – hivatkozott arra, hogy a felperes tulajdonjog megállapítása iránti kérelme a jelen kereset keretei között nem teljesíthető. Ezért az anyagi pervezetési kötelezettség elmulasztását az ítéltábla nem találta megállapíthatónak, és a Pp. 369. § (4) bekezdése alapján sem látta saját anyagi pervezetését szükségesnek.

[37] Mindez azonban azt jelenti, hogy az elsőfokú bíróság a felperes másodlagos keresetének a felperes jogállításától eltérő jogalapon adott helyt, ezért ítélete a Pp. 342. § (3) bekezdésébe ütközik. Az ítéltábla a fentiekben hivatkozottak szerint a Pp. 370. § (3) bekezdése alapján az eljárási szabálysértést a felek tudomására hozta és azt az I. rendű alperes nyilatkozata alapján figyelembe vette és a fentiekben kifejtettekre tekintettel a felperes keresetét elutasította és mellőzte az ingatlanügyi hatóság megkeresésére vonatkozó ítéleti rendelkezést. A kereset teljes elutasítására tekintettel a felperes 100 %-ban pervesztesnek bizonyult, ezért az ítéltábla az általa, a Pp. 101. § (1) bekezdése alapján fizetendő eljárási illeték összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (a továbbiakban: Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti mértékre felemelte.

[38] Egyetért az ítéltábla azzal a fellebbezési állásponttal, hogy az elsőfokú eljárásban a per tárgyának értéke 60 millió forint. A fentiekben írtak szerint a felperes keresete látszólagos keresethalmazat, amely esetén a per tárgyának értéke a legnagyobb értékű követelés értékével egyezik meg [Pp. 21. § (5) bekezdés]. A felperes elsődleges érvénytelenségi keresete függetlenül annak megfogalmazásától, az érvénytelenség jogkövetkezményeinek a levonását célozta, amely kereset kapcsán a pertárgy értéke a Pp. 21. § (1) bekezdése az irányadó. A Pp. 21. § (2) bekezdése kizárólag a megállapítás iránti keresetekre vonatkozik. Ha a felperes az érvénytelenség, hatálytalanság meghatározott jogkövetkezményeinek az alkalmazását kéri, akkor a per tárgyának értéke az állított érvénytelenség alapján követelt összeg. A hatálytalanság esetén pedig a Pp. 21. § (1) bekezdés e) pontja alapján a követelés értéke. A felperes az ingatlanok értékét 120 millió forintban jelölte meg. Az érvénytelenség jogkövetkezményeként az ingatlanok $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadára tartott igényt, az I. rendű alperessel szemben kártérítési követelését ugyancsak 60 millió forintban jelölte meg. A keresetlevélben a pertárgyértéket 60 millió forintban tüntette fel. Azt az I. rendű alperes sem tette vitássá [Pp. 22. § (2) bekezdés].

[39] Ennek alapulvételével az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az IM r. 3. § (2) bekezdés b) pontja és 4/A. §-a alapján kötelezte a felperest az I. rendű alperes által felszámított ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltségének a megfizetésére.

[40] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – annak nem fellebbezett részét nem érintve – a rendelkező rész szerint megváltoztatta.

[41] Az I. rendű alperes fellebbezése eredményesnek bizonyult, ezért az ítéltábla a felperest kötelezte az illetékre kiterjedő költségfeljegyzési joga folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére [Pp. 101. § (1) bekezdés].

[42] A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján marasztalta a felperest az I. rendű alperes az IM r. 3. § (2) bekezdés b) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján meghatározott és a 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben meghatározott ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének a megfizetésére a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységre tekintettel, a (6) bekezdés alapján mérsékelt összegben határozta meg azzal, hogy a pertárgyérték változatlanul 60 millió forint.

[43] Tájékoztatja az ítéltábla a felperest, hogy a másodfokú eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget megállapító jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot. Figyelmezteti a felperest, amennyiben az illetéket az esedékességkor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

Szeged, 2024. október 30.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.175/2024/7.

A felperes:

(felperes neve) (címe.)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Kozeschnik és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Kozeschnik Bálint; iroda címe.)

Az alperesek:

I. r. alperes neve (címe.) I. rendű

(II. r. alperes neve) (lakcíme) II. rendű

(III. r. alperes neve) (cím.) III. rendű

Az I. és a III. rendű alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Sándor Csaba ügyvéd (ügyvéd címe)

A II. rendű alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Imre Norbert ügyvéd (ügyvéd 3. címe)

A per tárgya:

szerződés érvénytelenségének a megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Kecskeméti Törvényszék 9.P.20.498/2021/107.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

I. rendű alperes, 9.P.20.498/2021/108.

KIJAVÍTÓ VÉGZÉS

Az ítéltábla a Pf.II.20.175/2024/5. számú ítéletét akként javítja ki, hogy a felperes által az államnak fizetendő másodfokú eljárási illeték összege helyesen 2 500 000 (kettőmillió-ötszázezer) forint.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] Az ítéltábla a Pf.II.20.175/2024/5. számú ítéletében az elsőfokú bíróság határozatának megfellebbezett rendelkezését megváltoztatta és a felperes keresetét teljes egészében elutasította.

[2] Az elsőfokú ítélet megváltoztatása következtében a felperes a másodfokú eljárásban pervesztesnek bizonyult, ezért a Pp. 101. § (1) bekezdése alapján kötelezte a feljegyzett Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési eljárási illeték megfizetésére. Annak összegét azonban számítási hiba folytán tévesen határozta meg, ezért az ítéletet a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó Pp. 352. § (1) bekezdése alapján kijavította.

[3] A fellebbezést a Pp. 364. §-a és a Pp. 352. § (4) bekezdés a) pontja zárja ki.

Szeged, 2024. november 26.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró